

Prolog
til loge Færders instituering 5. mai 1956

Skrevet av br. Øivind Vindal Christensen

1

Fra vi var småfolk har havet lokket
oss med sin alfarvei, bred og trygg.
Den førte ut til den store verden
og bar vår flåte på sin kjemperyg.

2

Så mange fristet de friske bølger
og søkte næring på en fremmed kyst.
Ja, våre fraktemenn ble verdenskjente
og våre fangstfolk kjempet mang en dyst.

3

Fra vikingold har vi elsket havet
og funnet virkefelt for handlekraft.
Vi bygget skuter, og langs hele kysten
ble fyrlys merket av på våre draft.

4

I mørke netter viste fyret veien
og gav slik trygghet i en sjømanns sinn.
Og ut mot Skagerak der blinket Færder
og ledet skutene mot fjorden inn.

5

Vårt liv på jorden er blitt lignet
med en seilas - i storm og solblankt vær.
Vårt liv er vekslende som selve havet,
og ferden trues av de lumske skjær.

6

I brått og brenning kan vår skute brekkes
og strømmen fører oss så tidt av lei.
Vi trenger kartet, og vi trenger fyret
som står der blinkende og viser vei.

7

Vår loge bygges under navnet Færder
og den skal løfte seg som tårn mot sky
og vise brødrene den rette kursen
og lede skuten vår til havnens ly.

8

Ja, vi er bygningsmenn. Vi bygger fyret.
Det krever arbeid, og det krever tro.
Men står vi sammen i et brorskapslenke
så vil vår loge feste rot - og gro!